อัจฉริยลักษณ์การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ในวรรณกรรมยอพระเกียรติ รางวัลยอดเยี่ยมเรื่อง “ลิลิตอักรศิลปิน” *

Remarkable Talent of Using English Transliterated Words in The Best of Eulogy of King Rama IX Reward “Lilit Akhra Silapin”

วิเชษฐชาย กมลสัจจะ[1]/ วรวรรธน์ ศรียาภัย[2]/ อรทัย เพียยุระ[3]/ วรัญญา ยิ่งยงศักดิ์[4]

Wichetchay Kamonsujja[1]/ Warawat Sriyabhaya[2]/ Orathai Piayura[3]/ Warunya Yingyongsak[4]

[1,2,4] คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา 56000, ประเทศไทย

[1,2,4] School of Liberal Arts, University of Phayao, Phayao 56000, Thailand

[3] คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น 40002, ประเทศไทย

[3]Faculty of Humanites and Social Sciences, Khon Kaen University, Khon Kaen 40002, Thailand

**Corresponding author: Wichetchay_jimmy@hotmail.com*

Received: July 2, 2022
Revised: August 13, 2022
Accepted: August 22, 2022

Abstract

This article aimed to investigate the presentation strategies of using English transliterated words, using English transliteration as the prosody, including using English transliterated words related to its content in the eulogy of King Rama IX “Lilit Akhra Silapin” (*Lilit* of the Supreme Artist). The results revealed 3 types of using English transliterated words which were; 1) the transliterated words were directly interjected in the verses, 2) using transliteration in the verses and fallowing with extended words that had similar

*บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “เอกัตลักษณ์ของวรรณคดียอพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร” หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ของนายวิเชษฐชาย กมลสัจจะ โดยมี รศ.ดร.วรวรรธน์ ศรียาภัย เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

meaning for obvious understanding, and 3) using transliterated words in the verses with providing the footnote. Subsequently, using English transliterated words according to the prosody indicated 4 types which were using English transliteration as Rai Suparp, Klong Song Supap, Klong Sam Suparp and Klong Si Supap. Moreover, using English transliterated words related to the content to present 5 aspects about the King's remarkable *talent* which were painting, sculpture, handicraft, photography, and musical aptitude. These characteristics resulted in the literature of "Lilit Akhra Silapin" was the masterpiece which deserved the best eulogy reward.

Keywords: The Remarkable Talent of Using Words, English Transliterated Words, Eulogy, Lilit Akhra Silapin

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ และการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหาในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง "ลิลิตอัครศิลปิน" ผลการวิจัยพบว่า ในด้านวิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ กวีใช้ 3 ลักษณะ คือ 1) การยกศัพท์มาสอดแทรกในคำประพันธ์โดยตรง 2) การใช้คำทับศัพท์มาแต่งในคำประพันธ์โดยมีข้อความใกล้เคียงมาขยายเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และ 3) การใช้คำทับศัพท์มาแต่งในคำประพันธ์โดยมีการจัดทำเชิงอรรถ ด้านการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในฉันทลักษณ์ พบ 4 ลักษณะ คือ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในร่ายสุภาพ โคลงสองสุภาพ โคลงสามสุภาพ และโคลงสี่สุภาพ ส่วนในด้านการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับเนื้อหา พบว่ากวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอเนื้อหา 5 ด้าน คือ เนื้อหาที่เกี่ยวกับพระอัจฉริยภาพด้านจิตรกรรม พระอัจฉริยภาพด้านประติมากรรม พระอัจฉริยภาพด้านหัตถกรรม พระอัจฉริยภาพด้านภาพถ่าย และพระอัจฉริยภาพด้านดนตรี ลักษณะเหล่านี้ล้วนทำให้วรรณกรรมเรื่อง "ลิลิตอัครศิลปิน" มีอัจฉริยลักษณ์ที่โดดเด่นควรค่าแก่การได้รับรางวัลยอดเยี่ยม

คำสำคัญ: อัจฉริยลักษณ์การใช้คำ, คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ, วรรณกรรมยอพระเกียรติ, ลิลิตอัครศิลปิน

บทนำ

แผ่นดินไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เป็นยุคสมัยหนึ่งที่วรรณกรรมยอพระเกียรติมีความเฟื่องฟูอย่างมาก สอดคล้องกับ Saengthaksin (1994, p.63) ที่กล่าว่า*"วรรณคดียอพระเกียรติเกิดขึ้นมากมายในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดช มีทั้งเรื่องยาวและเรื่องสั้น...กล่าวได้ว่าเป็นยุคที่วรรณคดียอพระเกียรติเฟื่องฟูสมัยหนึ่ง"*

เมื่อพุทธศักราช 2539 เป็นปีมหามงคลสมัย "กาญจนาภิเษก" พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรทรงครองราชสมบัติครบ 50 ปี กระทรวงศึกษาธิการในฐานะคณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการจัดงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี จึงได้จัดกิจกรรมประกวดแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองเฉลิมพระเกียรติขึ้น โดยเรื่องที่คณะกรรมการคัดเลือกให้ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมประเภทลิลิต คือ เรื่อง "ลิลิตอัครศิลปิน" ของอรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ เป็นวรรณกรรมร่วมสมัยประเภทลิลิตที่มีเนื้อหากล่าวถึงพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตรในฐานะที่ทรงเป็นอัครศิลปิน ทั้งด้านจิตรกรรม ด้านประติมากรรม ด้านภาพถ่าย และด้านดนตรี

อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ เป็นกวีมีความสามารถในการประพันธ์ มีผลงานโดดเด่นและได้รับรางวัลจำนวนมาก เช่น เรื่อง ***"โมกขวรรณา"*** ได้รับรางวัลชั้นที่ 1 ในการประกวดวรรณกรรมไทยบัวหลวง ของมูลนิธิธนาคารกรุงเทพ เรื่อง ***"เฉลิมพระเกียรติคุณพระมหากษัตริย์ไทยที่ทรงมีต่อประเทศชาติ"*** ได้รับรางวัลชนะเลิศ ของสโมสรไลออนส์แห่งประเทศไทย เรื่อง ***"นิราศแม่ฮ่องสอน"*** ได้รับรางวัลชนะเลิศ ของสถาบันสุนทรภู่ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เรื่อง ***"อัฏฐมราชสดุดี"*** ได้รับรางวัลที่ 1 ของกรมศิลปากรร่วมกับมูลนิธิอัฏฐมราชานุสรณ์ เรื่อง ***"ประทีปของชาวไทย"*** ได้รับรางวัลชนะเลิศของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นต้น (Tangkokiat, 1999, p. 13)

ในการประพันธ์วรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง "ลิลิตอัครศิลปิน" ได้ใช้ความสามารถในเชิงกวีสร้างสรรค์ผลงานด้วยความประณีต พิถีพิถันบรรจง มีการใช้ฉันทลักษณ์และเลือกใช้ภาษาตามขนบวรรณศิลป์ ในขณะเดียวกันกวีก็ใช้กลวิธีการนำเสนอทันสมัย แต่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่จะสรรเสริญพระเกียรติคุณ โดยเฉพาะการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมกับคำภาษาบาลี สันสกฤต และคำเขมรตามขนบเดิมได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเลือกใช้คำได้อย่างผสานกลมกลืนและถูกต้องตามฉันทลักษณ์รูปแบบต่าง ๆ จะเห็นได้ดังตัวอย่าง

> “ถวิลองค์ราชะ ขณะทรงพระเยาว์ ประทับเนาแดนสวิต เป็นศิษย์มุ่งศึกษาวิชาการดนตรี โดยมีพระอาจารย์ ถวายการสั่งสอน เริ่มขั้นตอนพื้นฐาน คือการเรียนโน้ตเพลงบรรเลงแบบคลาสสิก เทคนิคการเรียนรู้ แบบผู้คนตะวันตก ยกกาลผ่านต่อมา ทรงศึกษาเครื่องดนตรีเล่นได้ดีหลากหลาย มากมายเกือบทุกประเภท โปรดพิเศษเครื่องเป่า ใดมิเท่าแซกโซโฟน ทั้งแบริโทน เทเนอร์ เยี่ยมเสมอโซปราโน อัลโตดีวิเศษคลาริเนตโน้มนำ ทรัมเปตทรงฝึกฝนสืบสนกาลต่อมา พัฒนาแนวการเรียน เพียรทรงเปียโนประจำ เพื่อนำมาประกอบงาน การพระราชนิพนธ์เพลง พร้อมบรรเลงร่วมวงส่วนพระองค์ยิ่งแท้ ทักษะ ธ เปี่ยมแปล้ ดั่งนี้เสมอมา”
>
> (Tangkokiat, 1999, p.99)

นอกจากนี้ การเลือกใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องนี้ยังมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่กวีมุ่งนำเสนอ จึงทำให้วรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง“ลิลิตอัครศิลปิน” มีลักษณะดีเด่นเป็น “อัจฉริยลักษณ์” ควรค่าแก่การคัดเลือกให้ได้รับรางวัลวรรณกรรมยอดเยี่ยม ในการประกวดแต่งคำประพันธ์ ร้อยกรองเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในมหามงคลสมัยฉลอง สิริราชสมบัติครบ 50 ปี พ.ศ. 2539 จัดโดยกรมศิลปากร และกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ O.Tangkokiat (personal communication, May 1, 2022) ได้ให้สัมภาษณ์ถึงสาเหตุของการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรมยอพระเกียรติเรื่องลิลิตอัครศิลปินว่า

> *“เหตุที่ผู้แต่งเลือกใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในเรื่องลิลิตอัครศิลปิน เป็นเพราะลิลิตเรื่องนี้เป็นวรรณกรรมร่วมสมัย เนื้อหาบางส่วนบางตอนเกี่ยวข้องกับความเจริญทางวิทยาการที่ไทยได้รับจากชาติตะวันตกในยุคสมัยปัจจุบัน จึงมีคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเข้ามาแทรกปนอยู่มาก โดยเฉพาะความเจริญของศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่แสดงถึงพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชในฐานะอัครศิลปินด้านต่าง ๆ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษนับเป็นการปรับวิธีการใช้ภาษาให้ทันสมัย มีเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากวรรณกรรมยอพระเกียรติในสมัยอื่น ๆ อีกประการหนึ่ง... ”*

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาอัจฉริยลักษณ์การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมยอพระเกียรติรางวัลยอดเยี่ยมเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน” ของอรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ ว่ามีลักษณะเด่นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน”

2. เพื่อศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ของวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน”

3. เพื่อศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหาในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน”

ขอบเขตและแนวคิดของการวิจัย

1. ความรู้ในตัวบท

เป็นความรู้ของตัวบทที่ใช้ในการวิเคราะห์วิจารณ์ จะเกิดขึ้นได้ต้องลงมืออ่านหรือศึกษาตัวบทนั้นให้เข้าใจแจ่มแจ้ง (Sriyabhaya, 2019, p.5-17) ความรู้ในตัวบท เรื่อง **ลิลิตอัครศิลปิน** ประกอบด้วยเนื้อหาสาระของตัวบท และรูปแบบฉันทลักษณ์ของตัวบท

ลิลิตอัครศิลปิน เป็นวรรณคดีที่มีเนื้อหายอพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช ในวโรกาสมหามงคล “กาญจนาภิเษก” พ.ศ. 2539 ดำเนินงานโดยกรมศิลปากร ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วยเนื้อหาจำนวน 8 ตอน คือ 1) บทสดุดีพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช 2) พระอัจฉริยภาพในฐานะอัครศิลปิน 3) พระอัจฉริยภาพด้านจิตรกรรม 4) พระอัจฉริยภาพด้านประติมากรรม 5) พระอัจฉริยภาพด้านหัตถกรรม 6) พระอัจฉริยภาพด้านภาพถ่าย 7) พระอัจฉริยภาพด้านดนตรี และ 8) ปัจฉิมพจน์

รูปแบบฉันทลักษณ์ เป็นร้อยกรองประเภทลิลิต คือ คำประพันธ์ประเภทร่ายสลับโคลงประเภทต่าง ๆ จำนวน 545 บท ประกอบด้วย ร่ายสุภาพ 55 บท โคลงสองสุภาพ 41 บท โคลงสามสุภาพ 111 บท โคลงสี่สุภาพ 335 บท รวมทั้งโคลงกระทู้สองบท คือ โคลงกลบทวัวพันหลัก โคลงกลบทสารถีขับรถประเภทละ 1 บท

2. ความรู้นอกตัวบท

เป็นความรู้ที่ผู้วิเคราะห์วิจารณ์ต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมตามแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ (Sriyabhaya, 2019, p.5-21) ในที่นี้กล่าวถึงแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 กลุ่มแนวคิด คือ

2.1 แนวคิดด้านขนบฉันทลักษณ์ในร้อยกรอง ของ (Phonin, 1981, p.78-295; Bamrungkul, 1994, p.17-335) ประกอบด้วย ร่ายสุภาพ โคลงสองสุภาพ โคลงสามสุภาพ และโคลงสี่สุภาพ

2.2 แนวคิดหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ของราชบัณฑิตยสถาน (Royal Institute, 1989, p.9-29) ประกอบด้วย 1) การทับศัพท์ให้ถอดอักษรในภาษาเดิมพอควรแก่การแสดงที่มาของรูปศัพท์ และให้เขียนในรูปที่จะอ่านได้สะดวกในภาษาไทย 2) การวางหลักเกณฑ์ได้แยกกำหนดหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาต่าง ๆ แต่ละภาษาไป 3) คำทับศัพท์ที่ใช้กันมานานจนถือเป็นคำไทยและปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแล้ว ให้ใช้ต่อไปตามเดิม 4) คำวิสามานยนามที่ใช้กันมานานแล้ว อาจใช้ต่อไปตามเดิม และ 5) ศัพท์วิชาการซึ่งใช้เฉพาะกลุ่ม ไม่ใช่ศัพท์ทั่วไป อาจเพิ่มหลักเกณฑ์ขึ้นตามความจำเป็น ทั้งนี้ใช้หลักเกณฑ์ข้างต้นเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในลิลิตอัครศิลปิน ซึ่งกวียึดหลักเกณฑ์ดังกล่าวในการประพันธ์ผลงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์วิจารณ์เนื้อหาเอกสารหรือตัวบทวรรณกรรม ประกอบกับการสัมภาษณ์กวีผู้สร้างสรรค์ผลงาน แล้วนำเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (descriptive analysis) โดยมีวิธีการวิจัยดังนี้

1. ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมยอพระเกียรติ การเขียนร้อยกรอง และการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

2. อ่านทำความเข้าใจวรรณกรรมเรื่องลิลิตอัครศิลปินอย่างละเอียด

3. เก็บรวบรวมข้อมูลการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมเรื่องลิลิตอัครศิลปิน โดยจำแนกเป็นกลุ่มข้อมูลวิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มข้อมูลการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับ ฉันทลักษณ์ และกลุ่มข้อมูลการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหา

4. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ ผู้ประพันธ์วรรณกรรมเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน”

5. วิเคราะห์วิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับฉันทลักษณ์ และการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหาในวรรณกรรมเรื่องลิลิตอัครศิลปิน

6. นำเสนอผลการศึกษาด้วยรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

7. สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

วรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องลิลิตอัครศิลปิน กวีได้นำเสนอบทประพันธ์ด้วยการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างน่าสนใจและโดดเด่น จากการศึกษาวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน” ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัย 3 ประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ 1) วิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน” 2) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน” และ 3) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหาในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน” มีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน”

จากการสัมภาษณ์ Tangkokiat (personal communication, May 1, 2022) ให้ข้อมูลว่า “ลิลิตอัครศิลปิน” ได้ยึดหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2532

จากการศึกษาวิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมเรื่องลิลิตอัครศิลปิน พบว่ากวีใช้กลวิธีการนำเสนอ 3 ลักษณะ ดังนี้

1.1 การยกศัพท์มาสอดแทรกในคำประพันธ์โดยตรง คือ การยกศัพท์มาแต่งสอดแทรกในคำประพันธ์โดยตรงโดยจะไม่มีการอธิบายขยายความเพิ่ม ส่วนใหญ่เป็นคำที่เข้าใจง่ายและคนส่วนใหญ่รู้จักความหมายอยู่แล้ว เช่น **ฟิล์ม แฟลช ชัตเตอร์ เลนส์ โทน เทคนิค เฮลิคอปเตอร์ โน้ต คีย์ สลุต** เป็นต้น (Tangkokiat, personal communication, May 1, 2022) ดังตัวอย่าง

บรรจุ**ฟิล์ม**ใส่กล้อง ธ โปรดสะพายคล้อง
เผื่อใช้ได้ทัน

(Tangkokiat, 1999, p.76)

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นคำประพันธ์ประเภทโคลงสองสุภาพ กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า **“ฟิล์ม”** มาจากภาษาอังกฤษ **“film”** หมายถึง แผ่นวัตถุบาง ประเภทพลาสติกชนิดหนึ่ง ฉาบผิวด้วยสารเคมีไวต่อแสง ใช้สำหรับถ่ายรูป ถ่ายภาพยนตร์ (Royal Institute, 2013, p.860) จะเห็นว่าคำทับศัพท์คำดังกล่าวเป็นคำที่คนส่วนใหญ่รู้จักความหมายดีอยู่แล้ว กวีจึงใช้วิธีการยกศัพท์มาสอดแทรกในคำประพันธ์โดยตรงโดยไม่ได้อธิบายขยายความเพิ่ม

ทรงจัดทำห้องมืด ปฏิบัติการ
ในตึกที่ทำงาน หนึ่งนั้น
เป็นแหล่งฝึกจนชาญ **เทคนิค**
แต่ละภาพเลือกคั้น มุ่งเน้นมาตรฐาน

(Tangkokiat, 1999, p.78)

จากตัวอย่างข้างต้น กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ **“เทคนิค”** มาจากคำภาษาอังกฤษ **“technique”** หมายถึง ศิลปะหรือกลวิธีเฉพาะวิชานั้น ๆ (Royal Institute, 2013, p.860) คำดังกล่าวนี้เป็นคำที่ให้นิยามความหมายไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิยสถาน และเป็นคำที่คนทั่วไปรู้จักความหมายกวีจึงเลือกใช้การยกศัพท์มาสอดแทรกในคำประพันธ์โดยตรงโดยที่ไม่ได้มีการอธิบายขยายความเพิ่ม

นอกจากนี้ยังมีการยกคำทับศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะ มีทั้งชื่อเมือง ชื่อประเทศ ชื่อชนชาติ ชื่อมาตราชั่งตวงวัด ชื่อเครื่องดนตรี ชื่อเพลง และชื่อประเภทของเพลง เช่น **โลซานน์ ออสเตรีย อเมริกัน ฟุต “เว็น” บลูส์ ป๊อบ มาร์ช คลาสสิก** เป็นต้น ดังตัวอย่าง

สนพระทัยหลากล้วน แนวเพลง
แบบ**แจ๊ส**โปรดประเลง มากล้น
บลูส์ ไลท์ ป๊อป มาร์ชเลบง **คลาสสิก**
ทรงฝึกมาแต่ต้น จวบเข้าชำนาญ

(Tangkokiat, 1999, p.96)

จากตัวอย่างข้างต้น กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นชื่อเฉพาะประเภทของเพลงตะวันตก คือ **แจ๊ส** มาจาก **jazz**, **บลูส์** มาจาก **blues**, **ไลท์** มาจาก **light**, ป๊อป มาจาก **pop**, **มาร์ช** มาจาก **march**, **คลาสสิก** มาจาก **classic** ทั้งนี้คำที่เป็นชื่อเฉพาะและผู้อ่านรู้ความหมายอยู่แล้ว กวีก็จะใช้วิธีการยกศัพท์มาสอดแทรกในคำประพันธ์โดยตรงโดยที่ไม่ได้มีการอธิบายขยายความเพิ่ม

1.2 การใช้คำทับศัพท์มาแต่งในคำประพันธ์โดยมีข้อความใกล้เคียงมาขยายเพื่อให้เกิดความเข้าใจ คือ การที่กวีใช้คำทับศัพท์มาแต่งในคำประพันธ์โดยมีข้อความใกล้เคียงขยายความให้เข้าใจในคำประพันธ์ เช่น **เรียลลิสติก เอ็กซ์เพรสชั่นนิสม์ แอ็บสแตร็ก นู้ด** เป็นต้น (Tangkokiat, personal communication, May 1, 2022) ดังตัวอย่าง

งานฝีพระหัตถ์เริ่มด้วย ภาพสม-จริงแฮ
เรียลลิสติกนิยม เนิ่นแล้ว
เหมือนจริงและชัดคม อย่างที่ เห็นนา
เส้นเฉียบสีสดแพร้ว เพริศให้อารมณ์

(Tangkokiat, 1999, p. 39)

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ **“เรียลลิสติก”** มาจากคำภาษาอังกฤษ **“realistic”** หมายถึง ความจริง หรือความเหมือนจริง คำทับศัพท์ดังกล่าวเป็นคำศัพท์เฉพาะในวงการศิลปะ ไม่ได้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป กวีจึงได้ใช้วิธีการแต่งคำประพันธ์ขยายความบริบท ดังความว่า *“เหมือนจริงและชัดคม อย่างที่ เห็นนา เส้นเฉียบสีสดแพร้ว เพริศให้อารมณ์”* (Tangkokiat, 1999, p. 39) การใช้วิธีการนำเสนอเช่นนี้เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสารที่กวีต้องการสื่อออกมาชัดเจนขึ้น

พัฒนาเทคนิคล้ำ สู่ยุค**แอ็บสแตร็ก**ย้ำ
ลึกซึ้งนามธรรม

(Tangkokiat, 1999, p.47)

จากตัวอย่างข้างต้น กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ **“แอ็บสแตร็ก”** มาจากคำภาษาอังกฤษ **“abstract”** หมายถึง ภาพศิลปะที่มุ่งแสดงความหมาย หรือเรียกว่าศิลปะนามธรรม คำทับศัพท์ดังกล่าวเป็นคำเฉพาะเกี่ยวกับแนวคิดด้านศิลปะ กวีจึงใช้วิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ด้วยการแต่งคำประพันธ์ขยายความ เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำดังกล่าวมากยิ่งขึ้น ดังความว่า *“สู่ยุคแอ็บสแตร็กย้ำ ลึกซึ้งนามธรรม”* (Tangkokiat, 1999, p.47)

1.3 การใช้คำทับศัพท์มาแต่งในคำประพันธ์โดยมีการจัดทำเชิงอรรถ คือ การที่กวีใช้คำทับศัพท์มาแต่งในคำประพันธ์โดยมีการจัดทำเชิงอรรถ (footnote) แบบอธิบายความหรือขยายความในตอนท้ายของหน้ากระดาษนั้น เช่น **เอ็นเตอร์ไพรส์ โอเค ม็อธ สควอดรอนจิตรลดา “ชิดนีย์ บาเช” “สไลเดริส”** เป็นต้น (Tangkokiat, personal communication, May 1, 2022) ดังตัวอย่าง

เรือใบฝีพระหัตถ์นั้น มีสาม ประเภทนา
เอ็นเตอร์ไพรส์๑ ขานนาม หนึ่งนั้น
โอเค๒ ที่สองตาม ติดชื่อ
ท้ายสุดม็อธ๓ กระชั้น ต่อต้อยตามมา

---

๑ International Enterprise Class
๒ Internationl OK Class
๓ Internationl Moth Class

(Tangkokiat, 1999, p. 39)

จากตัวอย่างข้างต้น กวีได้ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ **“เอ็นเตอร์ไพรส์” “โอเค” “ม็อธ”** เป็นการย่อคำมาจากชื่อเรือฝีพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดช มหาราชบรมนาถบพิตร ซึ่งเป็นชื่อเฉพาะ **“เอ็นเตอร์ไพรส์”** มาจาก **“International Enterprise Class” “โอเค”** มาจาก **“Internationl OK Class”** และ **“ม็อธ”** มาจาก **“Internationl Moth Class”** กวีจึงเลือกใช้วิธีการจัดทำเชิงอรรถ (footnote) เพื่ออธิบายความ หรือขยายความในตอนท้ายของหน้ากระดาษ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นที่มาของคำและเกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

จากการศึกษาจะเห็นว่า อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ มีวิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน” ในฐานะที่เป็นวรรณกรรมร่วมสมัยได้อย่างดีเยี่ยม โดยจะมุ่งเน้นการนำเสนอเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจของผู้อ่าน สามารถรับสารได้ทั้งรสคำและรสความตามจุดมุ่งหมายที่กวีสื่อ

2. การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน”

“ลิลิตอัครศิลปิน” เป็นวรรณกรรมยอพระเกียรติร่วมสมัยที่มีความโดดเด่น ประการหนึ่งที่ทำให้วรรณกรรมเรื่องนี้มีอัตลักษณ์เฉพาะแตกต่างจากวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องอื่น คือ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมกับขนบทางวรรณศิลป์ได้อย่างกลมกลืน สอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ (O.Tangkokiat, personal communication, May 1, 2022) ที่ว่า *“การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในการแต่งเรื่องลิลิตอัครศิลปินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์โคลงและร่าย และกลมกลืนกับขนบทางวรรณศิลป์ที่มีอยู่เดิม...”*

ในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องลิลิตอัครศิลปิน กวีได้ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 80 บทในคำประพันธ์ประเภทลิลิต ประกอบด้วยคำประพันธ์ 4 ประเภท ตามลำดับจำนวน ได้แก่ โคลงสี่สุภาพ ร่ายสุภาพ โคลงสองสุภาพ และโคลงสามสุภาพ จะเห็นได้ดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ของลิลิตอัครศิลปิน

ที่	ลักษณะคำประพันธ์	จำนวน (บท)	ร้อยละ
1	โคลงสี่สุภาพ	62	77.50
2	ร่ายสุภาพ	11	13.75
3	โคลงสองสุภาพ	4	5.00
4	โคลงสามสุภาพ	3	3.75
	รวม	**80**	**100**

จากตารางข้างต้นพบว่า กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในการนำเสนอเรื่องจำนวน 80 บท โดยใช้ในโคลงสี่สุภาพมากที่สุดจำนวน 62 บท คิดเป็นร้อยละ 77.50 รองลงมาคือ ร่ายสุภาพ จำนวน 11 บท คิดเป็นร้อยละ 13.75 โคลงสองสุภาพปรากฏ 4 บท คิดเป็นร้อยละ 5.00 และโคลงสามสุภาพปรากฏจำนวน 3 บท คิดเป็นร้อยละ 3.75 จะเห็นว่ากวีนิยมใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพและร่ายสุภาพ อาจเนื่องด้วยลิลิตอัครศิลปินนำเสนอด้วยโคลงสี่สุภาพมากที่สุด อีกประการหนึ่งคือโคลงสี่สุภาพและร่ายสุภาพมีจำนวนวรรคมากกว่า โคลงสองสุภาพและโคลงสามสุภาพ ซึ่งอาจทำให้ง่ายต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษนำเสนอในบทประพันธ์

จากการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับฉันทลักษณ์ในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน” พบว่ามีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ 4 ประเภท ได้แก่ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในร่ายสุภาพ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ในโคลงสองสุภาพ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ในโคลงสามสุภาพ และการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในโคลงสี่สุภาพ จะเห็นได้จากรายละเอียดดังนี้

2.1 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในร่ายสุภาพ

ร่ายสุภาพ คือ ร่ายที่เกิดการประสมประสานระหว่างร่ายโบราณกับโคลงสองสุภาพ ดังนั้น ร่ายจึงมีวรรคละ 5 คำ เหมือนร่ายโบราณ นิยมแต่ง 5 วรรคขึ้นไปในหนึ่งบท รับส่งสัมผัสจากคำสุดท้ายวรรคหน้าไปยังคำที่ 1-2-3 ของวรรคถัดไป ไม่เคร่งครัดคำรับส่งสัมผัสเกี่ยวกับคำเอก คำโท คำสุภาพ คำตาย ต้องจบด้วยโคลงสองสุภาพ (Bamrungkul, 1994, p.42) คำสุดท้ายของโคลงสองสุภาพต้องเป็นเสียงสามัญหรือจัตวา เพิ่มคำสร้อยได้อีก 2 คำ (Phonin, 1981, p.157) จากการศึกษาพบดังนี้

2.1.1 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับคณะของร่ายสุภาพ

ในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องลิลิตอัครศิลปิน มีการใช้คำทับศัพท์ให้สอดคล้องกับคณะของร่ายสุภาพ กำหนดวรรคละ 5 คำ และมักแต่งตั้งแต่ 5 วรรคขึ้นไปในหนึ่งบท โดยกวีบรรจุคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษลงไปประกอบกับคำศัพท์อื่น เพื่อให้ตรงกับฉันทลักษณ์ของร่ายสุภาพ จะเห็นได้ดังตัวอย่าง

> เริ่มขั้นตอนพื้นฐาน คือการเรียน**โน้ต**เพลง บรรเลงแบบ**คลาสสิก เทคนิค** การเรียนรู้แบบผู้คนตะวันตก ยกกาลผ่านต่อมา...
>
> (Tangkokiat, 1999, p.99)

ทั้งนี้ตามข้อกำหนดทางฉันทลักษณ์ของร่ายสุภาพ ในตอนท้ายจะต้องจบด้วยโคลงสองสุภาพเสมอ กวีเลือกใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยพิจารณาบรรจุคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษตามฉันทลักษณ์ของโคลงสองสุภาพ 1 บท ประกอบด้วย 2 บาท บาทแรกมี 2 วรรค วรรคละ 5 คำ บาทที่ 2 มี 1 วรรค 4 คำ ดังตัวอย่าง

> ...แก่นแกนคือความคิด ประดิษฐ์งานสร้างสรรค์ จากฉับพลันสำนึก รู้สึกจากภายใน ห่างไกลจากที่เห็น *เกิดเป็นแนวใหม่ล้ำ* ***เอ็กซ์เพรสชั่นนิสม์****ย้ำ ชื่ออ้างทุกแดน*
>
> (Tangkokiat, 1999, p.43)

จากตัวอย่างข้างต้น กวีประพันธ์จบท้ายบทด้วยโคลงสองสุภาพจำนวน 1 บท ตามข้อกำหนดทางฉันทลักษณ์ในการแต่งร่ายสุภาพ ในความว่า *"...เกิดเป็นแนวใหม่ล้ำ* ***เอ็กซ์เพรสชั่นนิสม์****ย้ำ ชื่ออ้างทุกแดน"* (Tangkokiat, 1999, p.43) นอกจากนี้จะสังเกตได้ว่า กวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการกำหนดคำเอกคำโท โคลงสองสุภาพจะกำหนดคำเอกและคำโทอย่างละ 3 แห่ง รวม 6 แห่ง เมื่อพิจารณาพบดังนี้

วรรคที่ 1 กำหนดคำเอกคำที่ 4 กวีใช้คำว่า ***"ใหม่"*** และกำหนดคำโทในคำที่ 5 กวีใช้คำว่า ***"ล้ำ"***

วรรคที่ 2 กำหนดคำเอกคำที่ 2 กวีใช้คำว่า "เอ็กซ์***เพรส***ชั่นนิสม์" โดยพยางค์ "เพรส" เป็น คำตาย แทนคำเอกได้ ตรงกับข้อบังคับ ส่วนคำโทตรงกับคำที่ 5 คำว่า ***"ย้ำ"***

วรรคที่ 3 กำหนดคำเอกคำที่ 1 กวีใช้คำว่า ***"ซื่อ"*** และกำหนดคำโทในคำที่ 2 กวีใช้คำว่า ***"อ้าง"***

จากการพิจารณาจะเห็นว่า กวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมกับคำอื่น เพื่อให้ตรงตามแบบแผนทางฉันทลักษณ์ โดยเฉพาะการกำหนดคำเอกและคำโท ซึ่งหากจะใช้เพียงคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวอาจทำได้ยาก ลักษณะดังกล่าวนี้กวีได้ใช้ในในการประพันธ์ทั้งโคลงสองสุภาพ โคลงสามสุภาพ และโคลงสี่สุภาพ ทั้งนี้คำที่กวีเลือกใช้ทั้งคำไทยและคำทับศัพท์มีความเหมาะเจาะที่นอกจากจะทำให้เกิดความไพเราะด้วยเสียงของ "คำ" แล้ว ยังทำให้เห็น "ความ"อีกด้วย

2.1.2 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับการส่งสัมผัสของร่ายสุภาพ

นอกจากที่กวีจะใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษให้ตรงกับคณะของร่ายสุภาพแล้ว การเลือกสรรคำให้สัมผัสคล้องจองกันตามบังคับฉันทลักษณ์ก็ถือว่ามีความสำคัญอย่างมากในการแต่งร้อยกรอง โดยการส่งสัมผัสของร่ายสุภาพจะรับส่งสัมผัสจากคำสุดท้ายของวรรคหน้าไปยังคำที่ 1-2-3 ของวรรคถัดไป และไม่เคร่งครัดคำรับส่งสัมผัสเกี่ยวกับคำเอก คำโท คำสุภาพ คำตาย จากการศึกษาพบว่ากวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับการส่งสัมผัสของร่ายสุภาพ ดังตัวอย่าง

> เป็นศิษย์มุ่งศึกษา[1] วิชาการดนตรี[2] โดยมีพระอาจารย์[3] ถวายการสั่งสอน[4] เริ่มขั้นตอนพื้นฐาน[5] คือการเรียนโน้ตเพลง[6] บรรเลงแบบ**คลาสสิก**[7] **เทคนิค**การเรียนรู้[8] แบบผู้คนตะวันตก[9] ยกกาลผ่านต่อมา[10] ทรงศึกษาเครื่องดนตรี[11] เล่นได้ดีหลากหลาย[12] มากมายเกือบทุกประเภท[14] โปรดพิเศษเครื่องเป่า[15] ใดมิเท่า**แซกโซโฟน**[16] ทั้ง**แบริโทนเทเนอร์**[17] เยี่ยมเสมอ**โซปราโน**[18] **อัลโต**ดีวิเศษ[19] **คลาริเนต**โน้มนำ[20] **ทรัมเปต**ทรงฝึกฝน[21] สืบสนกาลต่อมา[22]...
>
> (Tangkokiat, 1999, p. 99)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับการส่งสัมผัสของร่ายสุภาพดังนี้

> คำสุดท้ายวรรคที่ 7 คำว่า "คลาส***สิก***" ส่งสัมผัสไปยัง คำที่ 2 ของวรรคที่ 8 คำว่า "เทค***นิค***",คำสุดท้ายวรรคที่ 16 คำว่า "แซกโซ***โฟน***" ส่งสัมผัสไปยัง คำที่ 4 ของวรรคที่ 17 คำว่า "แบริ***โทน***เทเนอร์" หากพิจารณาจะเห็นว่าการส่งสัมผัสในวรรคที่ 16 และ 17 นั้นกวีได้ใช้ "กวียานุโลม" ในการประพันธ์ เมื่อกวีกำหนดคำในวรรคเกินก็จะส่งผลต่อตำแหน่งสัมผัสด้วย, คำสุดท้ายวรรคที่ 17 คำว่า "แบริโทนเท***เนอร์***" ส่งสัมผัสไปยัง

คำที่ 3 ของวรรคที่ 18 คำ ว่า “***เสมอ***”, คำสุดท้ายของวรรคที่ 18 คำว่า “โซปรา***โน***” ส่งสัมผัสไปยังคำที่ 2 ของวรรคที่ 19 คำว่า “อัล***โต***”, คำสุดท้ายของวรรคที่ 19 คำว่า “วิ***เศษ***” ส่งสัมผัสไปยัง คำที่ 3 ของวรรคที่ 20 คำว่า “คลาริ***เนต***”และคำสุดท้ายของวรรคที่ 20 คำว่า “โน้ม***นำ***” ส่งสัมผัสไปยังคำแรก ของวรรคที่ 21 คำว่า “***ทรัม***เปต”

จากการพิจารณาวิธีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับการส่งสัมผัสในร่ายสุภาพข้างต้น จะเห็นว่ากวีใช้ 2 วิธี คือ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมผัสคล้องจองกันทั้งสองวรรค และการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยนำคำไทยทั่วไปมารับสัมผัส

2.2 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในโคลงสองสุภาพ

จากการศึกษาเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน” พบการใช้คำทับศัพท์ในโคลงสองสุภาพดังนี้

2.2.1 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับคณะของโคลงสองสุภาพ

วรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องลิลิตอัครศิลปิน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสอดแทรกในคำประพันธ์ประเภทโคลงสองสุภาพ โดยยึดการบรรจุคำตามคณะของโคลงสองสุภาพ จากการศึกษาพบว่า กวีไม่ได้ใช้คำสร้อยในบทที่มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่าง

“ซูเปอร์มด” ออกกว้าง แข็งแกร่งสู้ลมคว้าง
เด่นด้านปลอดภัย
“ไมโครมด” เปรียบน้อง จิ๋วแต่แจ๋วสุดท้อง
ปรับใช้ทุกคราว

(Tangkokiat, 1999, p.66)

2.2.2 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับคำเอกคำโทในโคลงสองสุภาพ

บังคับคำเอกและคำโทในโคลงสองสุภาพ มีการกำหนดคำเอกคำโท จำนวน 6 แห่ง คำเอก 3 แห่ง และคำโท 3 แห่ง จากการศึกษาพบว่า กวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับบังคับคำเอกเพียง 1 แห่ง และปรากฏใช้ในโคลงสองสุภาพเพียงบทเดียว ในคำว่า “**เทค*นิค***” เป็นคำตายใช้แทนคำเอกได้ จึงตรงกับข้อบังคับ ดังตัวอย่าง

พัฒนา**เทค*นิค***ล้ำ สู่ยุคแอ็บสแตร็กย้ำ
ลึกซึ้งนามธรรม

(Tangkokiat, 1999, p.47)

2.3 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในโคลงสามสุภาพ

จากการศึกษาวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน”พบว่า กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในโคลงสามสุภาพเพียง 3 บท มีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับคณะของโคลงสามสุภาพ

จากการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในลิลิตอัครศิลปินพบว่า กวีได้บรรจุคำตามคณะของโคลงสามสุภาพ ดังตัวอย่าง

ภาพบันไดสีแก่ อีกแง่ที่พิศได้
แสง**คลาสสิก**นำใช้ ถูกต้องสำแดง

(Tangkokiat, 1999, p.81)

2.3.2 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับคำเอกคำโทของโคลงสามสุภาพ

จากการศึกษาวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องลิลิตอัครศิลปินพบว่า ในบทที่กวีนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในโคลงสามสุภาพนั้น กวีกำหนดคำเอกคำโทของโคลงสามสุภาพ มี 6 แห่ง คำเอก 3 แห่ง คำโท 3 แห่ง จากการศึกษาพบว่า กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ตรงกับตำแหน่งคำเอกเพียง 1 แห่ง คือคำว่า “เทค***นิค***” พยางค์ “นิค” เป็นคำตาย แทนคำเอกได้ จึงตรงกับตำแหน่งคำเอกที่กำหนดไว้ในบาทที่ 2 ของวรรคแรก ดังตัวอย่าง

ทรงเสริมวิทยาการ สืบสาน**เทค*นิค*สู้**
พื้นแน่นด้วยภูมิรู้ เทียบชั้นอาจารย์

(Tangkokiat, 1999, p.45)

2.4 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในโคลงสี่สุภาพ

จากการศึกษาวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน”พบว่า กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในโคลงสี่สุภาพ ดังนี้

2.4.1 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับการส่งสัมผัสของโคลงสี่สุภาพ

วรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องลิลิตอัครศิลปิน กวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับการส่งสัมผัสของโคลงสี่สุภาพ จากการศึกษาพบว่ามีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเป็น ***คำรับสัมผัส*** โดยนำคำสุดท้ายของวรรคแรก ในบาทที่ 2 คำว่า “**คอร์ดบลูส์**” รับสัมผัสจากคำว่า “**หู**” ในวรรคที่ 2 ของบาทแรก ดังตัวอย่าง

ลือละเวงครบถ้วน เสนาะหู
เสียงประสาน***คอร์ดบลูส์*** สิบสองห้อง
ทำนองเรียบแต่หรู ชวนทึ่ง
ทุกแหล่งนิยมร้อง เด่นสู้ทุกสมัย

(Tangkokiat, 1999, p.103)

นอกจากนี้กวียังมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเป็น***คำส่งสัมผัส*** โดยจากการศึกษาพบว่ามีการใช้คำสุดท้ายของวรรคที่ 2 ในบาทแรก คำว่า “**โน มูน**” ส่งสัมผัสไปยังคำว่า “**อาดูร**” เป็นคำสุดท้ายของวรรคแรกในบาทที่ 2 และคำว่า “**พูน**” เป็นคำสุดท้ายของวรรคแรก ในบาทที่ 3 ดังตัวอย่าง

เพลงที่สามต่อด้วย “**โน มูน**”
ฟ้ามืดมิอาดูร สักน้อย
รอยสรวลหยาดแย้มพูน คู่เนตร ระยิบแฮ
ประหนึ่งดาวเดือนพร้อย แต่งแต้มราตรี

(Tangkokiat, 1999, p.113)

2.4.2 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับคำเอกคำโทในโคลงสี่สุภาพ

กวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับตำแหน่งคำเอกและคำโท ในโคลงสี่สุภาพ หลายบท เช่น กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในตำแหน่งคำเอกของวรรคที่ 2 ในบาทที่ 3 คำว่า “**พุยยี่**”มาจาก “Pully” เป็นชื่อเมืองของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และตำแหน่งคำเอกในวรรคที่ 1 ของบาทที่ 4 ใช้คำว่า “**วิลล่า**” มาจาก “Villa Vadhana” ชื่อพระตำหนักของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ดังตัวอย่าง

ณ ดินแดนห่างโพ้น เขตสวิต
หน่อราช “มหิดล” สถิต แหล่งนั้น
พระตำหนักเนาชิด ***พุยยี่***
“**วิลล่า** วัฒนา”ปั้น เกศเกล้าทั้งสาม

(Tangkokiat, 1999, p.33)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่า กวีจงใจที่จะไม่ใช้หลักการทับศัพท์ตามหลักของ ราชบัณฑิต เพราะคำยืมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะไม่ใส่วรรณยุกต์ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับฉันลักษณ์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับอัจฉริยลักษณ์ของภาษาไทยและคนไทยที่มักนิยมลงเสียงหนักที่พยางค์ท้ายของคำ แสดงถึงความสามารถของกวี

นอกจากนี้ ยังพบการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ตรงกับตำแหน่งคำโท เช่น กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำโทในวรรคแรกของบาทที่ 4 โดยใช้คำว่า “**ว้อลทซ์**” ตรงกับภาษา

อังกฤษคำว่า “Waltz” มาจากคำเต็มว่า “Kinari Waltz” ซึ่งเป็นเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ดังตัวอย่าง

“เนเซอร์ ว้อลทซ์”วาดพลิ้ว ลวดลาย
ปะ “เดอะ ฮันเตอร์” กราย ล่าต้อน
ลีลาเขย่งปลาย- เท้าเพริศ
จังหวะ “กินรี ***ว้อลทซ์***” แน่งน้อยมโนห์รา

(Tangkokiat, 1999, p.96)

2.4.3 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับคำสร้อยในโคลงสี่สุภาพ

การแต่งโคลงสี่สุภาพในเรื่องลิลิตอัครศิลปิน พบว่ากวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับคำสร้อยปรากฏอยู่หลายบท ซึ่งจะไม่พบในการแต่งโคลงสอง และโคลงสาม เช่น กวีใช้คำว่า “บลูส์” ประกอบเข้ากับคำว่า “นา” ตามขนบเดิม เป็นคำสร้อย ซึ่งคำว่า “บลูส์” ตัดมาจาก “**เอ็ช.เอ็ม. บลูส์**”ตรงกับภาษาอังกฤษ “H.M.Blues” เป็นชื่อเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ส่วนอีกตำแหน่งหนึ่ง คือ ปรากฏในวรรคที่ 2 ของบาทที่ 3 ใช้คำว่า “ตี้ส์” ประกอบเข้ากับคำว่า “แฮ” เป็นคำสร้อย ซึ่งคำว่า “ตี้ส์” ตัดมาจาก “**ฮิส มาเจส- ตี้ส์**” ตรงกับภาษาอังกฤษ “His Majesty’s Blues” ดังตัวอย่าง

คำร้องอังกฤษใช้ **เอ็ช.เอ็ม. *บลูส์นา***
คำย่อจากคำเต็ม คิดคล้อง
ทุกคนต่างมุ่งเข็ม **ฮิส มาเจส- *ตี้ส์ แฮ***
ที่ถูกฮังกรี เมนส์พ้อง ฉากเศร้าหิวโหย

(Tangkokiat, 1999, p.102)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่า กวีใช้วิธีการฉีกคำ เพื่อให้สอดคล้องกับฉันทลักษณ์ และสามารถนำเสนอได้อย่างกลมกลืน เป็นจุดเด่นของกวีในการประพันธ์วรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องนี้

อย่างไรก็ตามการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในการประพันธ์จะมีข้อกำหนดทางฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ จึงทำให้มีข้อกำหนดและความซับซ้อนในการแต่งมากขึ้น เนื่องด้วยคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำเฉพาะซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้และมีผลต่อการนำเสนอเนื้อหาในเรื่อง จึงถือเป็นความท้าทายความสามารถของกวีอย่างมาก

จากการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในลิลิตอัครศิลปินจะเห็นว่ากวีมีวิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยยึดแบบแผนทางฉันทลักษณ์เป็นสำคัญ ทั้งการบรรจุคำทับศัพท์ให้ตรงกับข้อกำหนดคณะ การรับส่งสัมผัสระหว่างวรรค คำเอกคำโท และคำสร้อย เหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นถึงความสามารถของกวีในการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษให้กลมกลืนกับขนบทางวรรณศิลป์ เกิดเป็นอัตลักษณ์เฉพาะที่โดดเด่นของวรรณกรรมเรื่องนี้

3. การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหาในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน”

จากการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมเรื่องลิลิตอัครศิลปิน ผู้วิจัยไม่นับคำที่ใช้ซ้ำ พบว่า กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในการนำเสนอเนื้อหา จำนวน 86 คำ จำแนกตามกลุ่มความหมายได้ 10 กลุ่มความหมาย ได้แก่ 1) คำที่เกี่ยวกับด้านจิตรกรรม 2) คำที่เกี่ยวกับด้านประติมากรรม 3) คำที่เกี่ยวกับด้านหัตถกรรม 4) คำที่เกี่ยวกับด้านการถ่ายภาพ 5) คำที่เกี่ยวกับด้านดนตรี 6) คำที่เกี่ยวกับชื่อประเทศและเชื้อชาติ 7) คำที่เกี่ยวกับมาตรวัดตวง 8) คำที่เกี่ยวกับชื่อสถานที่ 9) คำที่เกี่ยวกับชื่อบุคคล และ 10) คำทั่วไปอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับเนื้อหา พบว่ากวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอเนื้อหา จำแนกออกเป็น 5 ด้าน คือ พระอัจฉริยภาพด้านจิตรกรรม พระอัจฉริยภาพด้านประติมากรรม พระอัจฉริยภาพด้านหัตถกรรม พระอัจฉริยภาพด้านภาพถ่าย และพระอัจฉริยภาพด้านดนตรี ดังนี้

3.1 พระอัจฉริยภาพด้านจิตรกรรม

ในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องลิลิตอัครศิลปินมีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพระอัจฉริยภาพด้านจิตรกรรม โดยกล่าวถึงการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงเชี่ยวชาญงานศิลปะรูปแบบต่าง ๆ ทั้งเรียลลิสติก เอ็กซ์เพรสชั่นนิสม์ แอ็บสแตร็ก และยังกล่าวถึงพระมหากรุณาธิคุณต่อด้านจิตรกรรม ทั้งนี้จากการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพระอัจฉริยภาพด้านจิตรกรรม พบว่ามีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เช่น **เรียลลิสติก เอ็กซ์เพรสชั่นนิสม์ แอ็บสแตร็ก นู้ด เทคนิค** ฯลฯ ดังตัวอย่าง

งานฝีพระหัตถ์เริ่มด้วย ภาพสม-จริงแฮ
เรียลลิสติกนิยม เนิ่นแล้ว
เหมือนจริงและชัดคม อย่างที่ เห็นนา
เส้นเฉียบสีสดแพร้ว เพริศให้อารมณ์

(Tangkokiat, 1999, p.39)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่า กวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า “**เรียลลิสติก**” มาใช้ในการนำเสนอเนื้อหาพระอัจฉริยภาพด้านจิตรกรรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 โดยพระองค์ทรงเริ่มงานวาดฝีพระหัตถ์ด้วยศิลปะแบบเรียลลิสติก ซึ่งเป็นศิลปะแนวสมจริง ทรงเน้นเส้นและสีที่คมชัดและให้อารมณ์ ภาพที่ทรงวาดคือพระสาทิสลักษณ์ของสมเด็จพระราชบิดา และพระบรมวงศานุวงศ์ของพระองค์

ตัวอย่างแสดงออกได้ เด่นชัด
เอ็กซ์เพรสชั่นนิสม์ถนัด แปลกชั้น
สะท้อนโลกชีวทัศน์ โดยฉับ พลันเฮย
ทรงพัฒนาอีกขั้น แบบเบื้องนามธรรม

(Tangkokiat, 1999, p.46)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า “**เอ็กซ์เพรสชั่นนิสม์**” เนื้อหากล่าวถึงการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงพัฒนางานจิตรกรรมฝีพระหัตถ์จากเริ่มแรกคือศิลปะแนวเรียลลิสติก สู่ศิลปะแนวเอ็กเพรสชั่นนิสม์ที่สะท้อนโลกชีวทัศน์ ซึ่งแนวเอ็กเพรสชั่นนิสม์เป็นศิลปะที่มุ่งแสดงออกภาวะอารมณ์ภายในของศิลปิน

3.2 พระอัจฉริยภาพด้านประติมากรรม

ลิลิตอัครศิลปินมีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพระอัจฉริยภาพด้านประติมากรรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทั้งงานฝีพระหัตถ์เกี่ยวกับพระพุทธรูป และพระพิมพ์ จากการศึกษา การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพระอัจฉริยภาพด้านประติมากรรม พบเพียงคำเดียว คือคำว่า **“ปูนปลาสเตอร์”** โดยกล่าวถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แกะแบบแม่พิมพ์พระ และหล่อด้วยปูนปลาสเตอร์ ดังตัวอย่าง

...โปรดเกล้าฯให้แกะแบบ ยลแยบแม่พิมพ์พระ ประดิษฐ์จากหินลับมีด
คมกรีดทั้งเว้านูน หล่อเป็นปูน**ปลาสเตอร์** งามเลิศเลอเหนือชั้น...

(Tangkokiat, 1999, p.46)

3.3 พระอัจฉริยภาพด้านหัตถกรรม

เนื้อหาในลิลิตอัครศิลปินมีการกล่าวถึงพระปรีชาสามารถด้านหัตถกรรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทั้งการออกแบบและต่อเรือใบพระที่นั่ง รวมถึงการส่งเสริมด้านกีฬาเรือใบด้วย จากการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในเนื้อหาพระอัจฉริยภาพด้านหัตถกรรม พบมีการใช้คำเช่น **“ซูเปอร์มด” “ไมโครมด” “เอ็นเตอร์ไพรส์” “โอเค” “ม็อธ” ไฟเบอร์กลาส** ฯลฯ ดังตัวอย่าง

“ซูเปอร์มด” ออกกว้าง แข็งแกร่งสู้ลมคว้าง
เด่นด้านปลอดภัย
“ไมโครมด” เปรียบน้อง จิ๋วแต่แจ๋วสุดท้อง
ปรับใช้ทุกคราว

(Tangkokiat, 1999, p.66)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ **“ซูเปอร์มด”** และ **“ไมโครมด”** ซึ่งเป็นชื่อเรือฝีพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 โดยกวีได้พรรณนาถึงคุณสมบัติของเรือฝีพระหัตถ์ทั้งสองลำว่า เรือซูเปอร์มดมีความแข็งแรงทนทานต่อลม มีความปลอดภัยต่อการใช้งาน ส่วนเรือลำถัดมาคือเรือไมโครมด เป็นเรือลำเล็กกว่าที่ทรงพัฒนาปรับปรุงขึ้นใหม่ และมีประสิทธิภาพมาก

3.4 พระอัจฉริยภาพด้านภาพถ่าย

กวีนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับพระอัจฉริยภาพด้านภาพถ่าย ทั้งด้านภาพถ่ายฝีพระหัตถ์และพระมหากรุณาธิคุณด้านการถ่ายภาพ จากการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในเนื้อหาพระอัจฉริยภาพด้านภาพถ่าย พบมีการใช้คำเช่น **แฟลช ฟิล์ม เลนส์ อีเล็คทรอนิกส์ โคโรเนทมิดเกท กล้องคอมแพ็ค** ฯลฯ ดังตัวอย่าง

กล้องแรกทรงเลือกใช้ งดงาม
ตั้งแต่พระชนม์ยาม แปดถ้วน
โคโรเนท มิดเกท นาม ลือเลื่อง
กล้องเล็กพอเหมาะล้วน ถ่ายได้สะดวกดี

(Tangkokiat, 1999, p.78)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการใช้คำทับศัพท์คำว่า **“โคโรเนท มิดเกท”** ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Coronet Midget คือชื่อรุ่นของกล้องฟิล์มขนาดเล็ก โดยกวีกล่าวว่าเป็นกล้องแรกที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงใช้ขณะมีพระชนมายุเพียง 8 พรรษา ซึ่งกล้องชนิดนี้เป็นกล้องเล็กขนาดพอเหมาะ

3.5 พระอัจฉริยภาพด้านดนตรี

ลิลิตอัครศิลปินมีเนื้อหาที่กล่าวถึงพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ในด้านดนตรี ทั้งด้านความสนพระราชหฤทัยด้านดนตรี ผลงานบทเพลงพระราชนิพนธ์ ทรงก่อตั้งและพัฒนาวงดนตรี ทรงส่งเสริมด้านดนตรีไทย ดนตรีเชื่อมไมตรีระหว่างชาติ และเกียรติคุณที่ทรงได้รับทูลเกล้าฯ ถวาย จากการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษนำเสนอเนื้อหาพระอัจฉริยภาพด้านดนตรี พบว่า กวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษและให้รายละเอียดในตอนนี้มากที่สุด เช่น **โน้ต โน้ตซี คีย์ คอร์ด คลาสสิก แจ๊ส บลูส์ ไลท์ ป๊อป มาร์ช ฟอกซ์ทรอท ว้อลทซ์ ดิ๊กซี่แลนด์ แซกโซโฟน ทรัมเปต คลาริเนต เปียโน ซิมโฟนี แบริโทน เทเนอร์ โซปราโน อัลโต ออเคสตร้า ซิดนีย์บาเช จอห์นนี ฮอดเจส ดยุค เอลลิงตัน เบนนี กู๊ดแมน** ฯลฯ ดังตัวอย่าง

> ถวิลองค์ราชะ ขณะทรงพระเยาว์ ประทับเนาแดน**สวิต** เป็นศิษย์มุ่งศึกษาวิชาการดนตรี โดยมีพระอาจารย์ ถวายการสั่งสอน เริ่มขั้นตอนพื้นฐาน คือการเรียน**โน้ต**เพลงบรรเลงแบบ**คลาสสิก เทคนิค**การเรียนรู้ แบบผู้คนตะวันตก ยกกาลผ่านต่อมา ทรงศึกษาเครื่องดนตรีเล่นได้ดีหลากหลาย มากมายเกือบทุกประเภท โปรดพิเศษเครื่องเป่า ใดมิเท่า**แซกโซโฟน** ทั้ง**แบริโทน เทเนอร์** เยี่ยมเสมอ**โซปราโน อัลโต**ดีวิเศษ**คลาริเนต**โน้มนำ **ทรัมเปต**ทรงฝึกฝนสืบสนกาลต่อมา พัฒนาแนวการเรียน เพียรทรง**เปียโน**ประจำ เพื่อนำมาประกอบงาน การพระราชนิพนธ์เพลง พร้อมบรรเลงร่วมวงส่วนพระองค์ยิ่งแท้ ทักษะ ธ เปี่ยมแปล้ ดั่งนี้เสมอมา
>
> (Tangkokiat, 1999, p.99)

จากตัวอย่างข้างต้น กวีใช้คำทับศัพท์หลายคำ ได้แก่คำว่า **สวิต โน้ต คลาสสิก เทคนิค แซกโซโฟน แบริโทน เทเนอร์ โซปราโน อัลโต คลาริเนต ทรัมเปต** และ**เปียโน** โดยกล่าวถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ขณะยังทรงพระเยาว์ และประทับอยู่ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ พระองค์ทรงมุ่งศึกษาวิชาการด้านดนตรี โดยมีพระอาจารย์ชาวตะวันตกถวายการสอนซึ่งเริ่มตั้งแต่ขั้นพื้นฐานและเรียนรู้เทคนิคต่าง ๆ ทรงเล่นดนตรีแนวคลาสสิกเป็นปฐมบท เมื่อเวลาผ่านไปพระองค์ทรงศึกษาเครื่องดนตรีประเภทอื่นอีกจำนวนมาก และทรงมีความเชี่ยวชาญในเทคนิคเสียงต่าง ๆ เครื่องดนตรีที่โปรดเป็นพิเศษ คือ แซกโซโฟน พระองค์ทรงพัฒนาการศึกษาดนตรีอย่างต่อเนื่อง และทรงใช้ในการพระราชนิพนธ์เพลงและทรงบรรเลงร่วมวงกับบุคคลอื่น ๆ เป็นประจำ

นอกจากนี้ยังกล่าวถึงบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 พบการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นชื่อบทเพลงพระราชนิพนธ์ เช่น “**เนเชอร์ ว้อลทซ์**” “**เดอะ ฮันเตอร์**” “**ค้านท์ ยู เอฟเวอร์ ซี**”“**เว็น**” “**โอ ไอ เซย์**” “**เอ็ช.เอ็ม.บลูส์**” “**ฮิส มาเจสตี้ส์**” “**ฮังกรีเมนส์**” “**เนฟเว่อร์ ไมนด์ เอ็ช. เอ็ม.**” “**กินรีสวีท**” “**อะเลิฟสตอรี่**” “**อเล็กซานดรา**” “**สติล ออน มาย มายด์**” “**โอลด์ แฟชั่นด์ เมโลดี**” “**โน มูน**” “**ดรีม ไอส์แลนด์**” “**เอ็คโก้**” ดังตัวอย่าง

> เพลงแรกทรงเริ่มต้น แต่งคำ- ร้องเฮย
> บทพากย์อังกฤษนำ ทุกถ้อย
> “**สติล ออน มาย มายด์**”สำ- นวนเด่น
> ฝีพระโอษฐ์เรียงร้อย เลิศล้วนความหมาย
>
> (Tangkokiat, 1999, p.112)

จากตัวอย่างข้างต้น กวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “**สติล ออน มาย มายด์**” เป็นชื่อเพลงพระราชนิพนธ์ ตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า Still on My Mind โดยกวีกล่าวว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 พระราชนิพนธ์เพลงนี้เป็นภาษาอังกฤษก่อน หลังจากนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร ประพันธ์คำร้องภาษาไทยทูลเกล้าฯ ถวาย และให้ชื่อภาษาไทยว่า “ในดวงใจนิรันดร์” เหล่านี้ล้วนแสดงถึงพระปรีชาสามารถในด้านการพระราชนิพนธ์เพลงของพระองค์

จากการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหาในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องลิลิตอัครศิลปิน จะเห็นได้ว่าคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่กวีใช้ส่วนมากเป็นคำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการของชาติตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์เกี่ยวกับจิตรกรรม ประติมากรรม หัตถกรรม การถ่ายภาพ ดนตรี ชื่อประเทศ ชื่อสถานที่ ชื่อบุคคล ฯลฯ เนื่องด้วยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงเชี่ยวชาญและสนพระราชหฤทัยเกี่ยวกับวิทยาการด้านศิลปะของตะวันตกเป็นอย่างมาก กวีจึงได้ใช้ความสามารถในการประพันธ์นำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษออกมาได้อย่างลงตัวและเกิดเป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่น

อภิปรายและสรุปผล

จากการศึกษาอัจฉริยลักษณ์การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมยอดเยี่ยมเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในคำประพันธ์ต่าง ๆ และ 3) ศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหาในวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่อง “ลิลิตอัครศิลปิน” ผลการศึกษาพบว่า ในด้านวิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ กวีมีวิธีการนำเสนอ 3 ลักษณะ คือ 1) การยกศัพท์มาสอดแทรกในคำประพันธ์โดยตรง 2) การใช้คำทับศัพท์มาแต่งในคำประพันธ์โดยมีข้อความใกล้เคียงมาขยายเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และ 3) การใช้คำทับศัพท์มาแต่งในคำประพันธ์โดยมีการจัดทำเชิงอรรถ ด้านการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในฉันทลักษณ์ พบ 4 ลักษณะ คือ 1) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในร่ายสุภาพ 2) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในโคลงสองสุภาพ 3) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในโคลงสามสุภาพ และ 4) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในโคลงสี่สุภาพ ส่วนในด้านการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับเนื้อหา พบว่ากวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอเนื้อหา 5 ด้าน คือ 1) พระอัจฉริยภาพด้านจิตรกรรม 2) พระอัจฉริยภาพด้านประติมากรรม 3) พระอัจฉริยภาพด้านหัตถกรรม 4) พระอัจฉริยภาพด้านภาพถ่าย และ 5) พระอัจฉริยภาพด้านดนตรี

จะเห็นได้ว่า กวีมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในรูปแบบคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ และสัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหา ทั้งยังมีวิธีการหลากหลายที่พยายามจะนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในเนื้อเรื่อง โดยมุ่งนำเสนอให้ง่ายต่อความเข้าใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ จึงได้มีการขยายความคำศัพท์เฉพาะ และการจัดทำเชิงอรรถอธิบายเพิ่มเติม ทั้งนี้นอกจากที่กวีจะแต่งวรรณกรรมเรื่องลิลิตอัครศิลปินเพื่อประกวดและยอพระเกียรติแล้ว ปณิธานกวีอีกประการหนึ่งคือ มุ่งหวังให้วรรณกรรมเรื่องนี้เป็นสื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่านด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการให้ สัมภาษณ์ของอรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ (O.Tangkokiat, personal communication, May 1, 2022) ความว่า *“การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นการขยายพรมแดนความรู้ให้แก่ผู้อ่าน เพราะลิลิตเรื่องนี้เป็นเอกสารหลักฐานทางวิชาการให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาอย่างละเอียดลึกซึ้ง สอดคล้องกับการดำเนินการของคณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี...”* และยังเห็นได้จาก Fine Arts Department (1996, p. 5) ที่กล่าวว่า *“ลิลิตอัครศิลปิน ร้อยกรองกาญจนาภิเษก จักเป็นอนุสรณ์*

แห่งความทรงจำที่แสดงถึงความจงรักภักดี และความกตัญญูกตเวทิตาคุณต่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเพื่อ ความสันติสุขของประชาชนทั่วทุกทิศานุทิศและคงอำนวยคุณประโยชน์ทางวิชาการแก่อนุชนและปัญญาชนสืบไป" และด้วยเงื่อนไขทางฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ที่มีข้อบังคับหลายประการ ทั้งการเข้าลิลิตและ ร้อยโคลงตามขนบโบราณ เป็นความท้าทายที่กวีใช้ชั้นเชิงและความสามารถในการที่จะผสานคำทับศัพท์กับคำต่าง ๆ ในคำประพันธ์ได้อย่างเหมาะสมคล้องจอง จึงทำให้บทประพันธ์ของกวีมีคุณค่า

การที่กวีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในการนำเสนอเนื้อหายังแสดงให้เห็นภาพลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในฐานะที่เป็น "อัครศิลปิน" ผู้ทรงมีพระปรีชาสามารถในศิลปะหลากหลายแขนง ทั้งด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพถ่าย หัตถกรรม และดนตรี สอดคล้องกับ Naseeken (2019) ที่ได้ศึกษา**คุณค่าของลิลิตอัครศิลปินในฐานะวรรณคดีเฉลิมพระเกียรติ** พบว่า *"ลิลิตอัครศิลปินได้สร้างสรรค์กลวิธีการเฉลิมพระเกียรติด้วยการบรรยายผ่านงานศิลปะทำให้เห็นภาพลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ที่ทรงเป็นอัครศิลปิน ทรงมีพระอัจฉริยภาพด้านศิลปะหลายแขนง"* ภาพลักษณ์ของพระองค์ที่ปรากฏมิใช่เป็นเพียงจิตนการของกวีที่แต่งเสริมขึ้น แต่เป็นเพราะทรงปฏิบัติพระองค์ให้ประจักษ์แก่สายตาของประชาชน กวีจึงนำความประทับใจเหล่านั้นมาประพันธ์วรรณกรรมเพื่อยอพระเกียรติ ภาพความเป็น "อัครศิลปิน" จึงเป็นพระคุณลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นของพระองค์ประการหนึ่ง ดังที่ Kamonsujja (2018) ได้ศึกษา**บทอาศิรวาทเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร: ภาพลักษณ์พระมหากษัตริย์และกลวิธีการนำเสนอ** พบว่า *"พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้เป็นอัครศิลปิน ทรงมีพระอัจฉริยภาพด้านศิลปะหลายแขนง ทั้งด้านดนตรี คีตศิลป์ ทัศนศิลป์ วรรณศิลป์ และหัตถศิลป์ พระองค์ทรงมีคุณูปการแก่วงการศิลปะและศิลปินไทยมาโดยตลอด ทรงพัฒนาประเทศควบคู่ไปกับการพัฒนาศิลปะของชาติ"*

นอกจากนี้การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวรรณกรรมเรื่องนี้ยังแสดงให้เห็นภาพลักษณ์เฉพาะของพระองค์ที่ทรงมีความล้ำสมัย และมีความเป็นสากล เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่มีความผูกพันกับวัฒนธรรมของต่างประเทศตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ อีกทั้งยังทรงเชี่ยวชาญเกี่ยวกับวิทยาการของตะวันตกเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ Kamonsujja,Tonpradit & Sriyabhaya (2021) ที่ได้ศึกษา**การเชื่อมโยงความในวรรณคดียอพระเกียรติเรื่อง "ลิลิตอัครศิลปิน"ของอรอนงค์ตั้งก่อเกียรติ** พบว่า*"อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติมีการใช้คำภาษาอังกฤษตลอดทั้งเรื่อง ซึ่งสามารถนำคำภาษาอังกฤษมาใช้ในการประพันธ์ได้อย่างลงตัว โดยลักษณะเช่นนี้แตกต่างไปจากวรรณคดียอพระเกียรติในอดีตเรื่องนี้จึงแสดงพระอัจฉริยลักษณ์ที่เป็นสากลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ได้อย่างเด่นชัด"*

ความสามารถและชั้นเชิงกวีของอรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ ทั้งวิธีการนำเสนอคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับฉันทลักษณ์แต่ละประเภท รวมถึงการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละด้านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกล่าวได้ว่าการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบเด่นและสำคัญที่สุด ทำให้วรรณกรรมเรื่อง "ลิลิตอัครศิลปิน"

เป็น**วรรณกรรมยอพระเกียรติร่วมสมัย**ที่มีลักษณะดีเด่นเป็น **“อัจฉริยลักษณ์”** แตกต่างจากวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องอื่น ควรค่าแก่การได้รับรางวัลยอดเยี่ยมในการประกวดแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในมหามงคลสมัยฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี พ.ศ. 2539 จัดโดยกรมศิลปากร และถือเป็นวรรณกรรมยอพระเกียรติเรื่องเด่นเรื่องหนึ่งในแผ่นดินสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9

References

Bamrungkul, W. (1994). **Poetry**. Bangkok: Tonor. (In Thai)

Fine Arts Department. (1996). **Kanchanaphisek Poetry In honor of His Majesty King Bhumibol Adulyadej**. Bangkok: Fine Arts Department. (In Thai)

Kamonsujja, W. (2018). **The Poetry to praise His Majestic King Bhumibol Adulyadej: The Image and Strategies of Presenting the Image**. [Master’s thesis]. Silpakorn University. (In Thai)

Kamonsujja, W., Tonpradit, R. & Sriyabhaya, W. (2021). The Cohesion in the best of eulogy of king rama IX reward “Lilit Akhra Silapin” of Ornanong Tangkokiat. **Karusima**, **4** (1), 91-106. (In Thai)

Naseeken, K. (2019). Values of Lilit Akhra Silapinas a Eulogy of King Rama IX. **Manutsayasat Wichakan**, **26** (1), 24-60. (In Thai)

Phonin, S. (1981). **Characteristics of Thai poetry**. Bangkok: Kromkanfukhatkhru Nuaisuksanithet. (In Thai)

Royal Institute. (1989). **English Transliteration Guidelines version of the Royal Institute**. Bangkok: Royal Institute. (In Thai)

Royal Institute. (2013). **Dictionary of the Royal Institute of Thailand 2011**. Bangkok : Royal Institute. (In Thai)

Saengthaksin, Y. (1994). **The Royal Eulogy Literature**. Bangkok: Kurusapa Business Organization. (In Thai)

Sriyabhaya W. (2019). Unit 5: Analytical and Critical Reading. In M.Jaritngam (Ed.), **Thai Reading Unit 1-8** (2nd ed., pp. 5-21). STOU Press. (In Thai)

Tangkokiat, O. (1999). **Poetry for The Great Artist**. Bangkok: Tonor 1999. (In Thai)